

overfor Lægestanden, at dette Forslag fremkommer som et enstemmigt Forslag fra Kommissionen.

Jeg kan slutte mig til den ærede første Talers Udtalelse om, at det er et særdeles godt Forslag. Det fremtræder som en smuk, afrundet Helhed, og det løser i Virkeligheden de meget vanskelige Spørgsmaal, som det omhandler, paa en efter min Mening overordentlig god Maade. Apparatet bliver let at virke med, idet det er saa simpelt som vel muligt, og samtidig indeholder det Garanti for, at den højeste Sagskundskab altid bliver repræsenteret i den indsatte Medicinalstyrelse. Tillige vil jeg fremhæve det overordentlige Gode, som er indført ved dette Forslag gennem det Retslægeraad, her er institueret, og som bliver en af Administrationen ganske uafhængig Institution. Intet Forslag er jo fuldkomment, og der kan naturligvis nok være en eller anden, som paa et eller andet Punkt nærer Ønske om Forandring. Den Kommission, som har udarbejdet Forslaget, er heller ikke blind for, at dette selvfølgelig, som alt andet, kan være Genstand for Kritik. Jeg tror imidlertid, at de Fremskridt, der naas ved dette Forslags Gennemførelse, ere af overordentlig stor Betydning, ikke for Lægestanden, men for den store Befolkning i Landet, thi det er dog i Virkeligheden den, for hvem Forslaget væsentligt kommer til at betyde noget. Lægestanden har jo klaret sig godt under det tidligere Sundhedskollegium, og den vil ogsaa kunne klare sig under den nuværende midlertidige Medicinaladministration. Men jeg vil fremhæve, at hvad dette Forslag gaar ud paa, er netop at skabe de mest betryggende Lægeforhold for Befolkningen, og det tror jeg har meget at sige.

Ser man saa hen til, at der fra den Kommissions Side, som har udarbejdet Forslaget, er vist en saa stor Økonomi, at de Udgifter, som et saadant Forslag medfører, ere saa overordentlig smaa, som det allerede er omtalt af den ærede første Taler, tror jeg, det maa siges at være et Forslag, som det maa være Folketinget en Glæde at gennemføre. Jeg skal derfor tillade mig paa det allerbedste at anbefale det. Jeg skal lige saa lidt som de foregaaende Talere komme ind paa Enkeltheder, men vil kun slutte med atter at udtale en Tak til Kommissionens Medlemmer for det udmærkede Arbejde, de efter min Mening have præsteret. Jeg glæder mig over, at den højtærede Justitsminister har villet forelægge dette

Forslag saaledes, at det forhaabentlig kan blive til Lov i denne Rigsdagssamling.

Aadal: Jeg skal ganske kort anbefale det foreliggende Forslag, som er et betydeligt Fremskridt fra, hvad vi tidligere have haft, og fra de uheldige provisoriske Forhold, hvorunder vi leve paa dette Omraade. Der opnaas herved en Centralstyrelse, hvori man altid sikrer sig sagkyndige Kræfter. Man opnaar et Retslægeraad, som ogsaa i enhver Henseende kan give de Sager, som henvises til det, en betryggende Behandling. Man opnaar endvidere her, fremfor hvad det var Tilfældet ved den tidligere Ordning med Sundhedskollegiet, at der bliver Adgang til Forbindelse med Befolkningen, hvad jeg sætter megen Pris paa. Befolkningen kan da ogsaa høste Gavn af de videnskabelige Resultater, som komme frem i Lægekredse. At Befolkningen faar Lov til at sætte sig i Forbindelse med denne Institution for at faa Oplysning om Sundhedsforhold til Fremme af Hygiejnen ude paa Landet og faar større Forstaaelse af disse Sager, anser jeg for meget heldigt. Jeg ser nok, at den højtærede Minister vil tage Forbehold med Hensyn til en saadan Forbindelse og navnlig med Hensyn til Indkaldelsen af Repræsentanter for Organisationer eller kommunale Raad, idet det bestemmes, at det skal ske med hans Tilslutning. Jeg haaber nu ikke, at denne Bestemmelse skal hindre en Vekselvirkning mellem Sundhedsstyrelsen paa den ene Side og de kommunale Raad og de forskellige Organisationer paa den anden Side, men at disse sidste ville kunne træde sammen med Sundhedsstyrelsen, saa snart der er rimelig Anledning dertil, idet den højtærede Justitsminister formentlig i saa Fald til enhver Tid vil give Tilladelsen. Jeg kunde dog have ønsket, at Sundhedsstyrelsen her havde haft aldeles frie Hænder. Jeg glæder mig endvidere over, at vi ogsaa her ere komne et lille Skridt fremad med Hensyn til, at de, som staa under Sundhedsstyrelsens Kontrol, navnlig Læger, Apotekere og Jordemødre, blive gjorte ansvarlige for deres Praksis, saaledes at de endogsaa kunne blive frakendte denne, hvis de overtræde de dem paahvilende Pligter i en saadan Grad, at det maa anses for farligt. Dette er ogsaa noget nyt, som jeg sætter megen Pris paa.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkelthederne, da der af den ærede første Taler blev gjort ret udførligt Rede for disse Forhold, men kun udtale Ønske og